

שכחנו מה זה 'אידישע מאמע'...

תקשור עם דניאל, כ"ט תשרי, ער"ח חשוון תשע"ה

אבל, כמו כל יהודי-אמיתי הוא יכול להגיע לרגע מסוים ובו הוא תופס שמשוהו לא בסדר, והוא מסוגל לחזור בתשובה ולתקן את הפגם הזה. **ואם הוא לא מתקן, הוא מעביר את זה לדור הבא**, והדור הבא יוצר דור עוד יותר מקולקל, אפילו שלבושים כמו יהודים. אמנם הגברים לבושים יותר כמו יהודים חרדים עם זקנים, אך יש הרבה שהם כבר בלי זקנים, כי רוצים להראות יותר יפים. יש כאלה הלוכשים מעילים קצרים, ויש כאלה הלוכשים מעילים ארוכים, וישנם כאלה המשתדלים להתלבש כמו פעם עם בגדים ארוכים ורחבים. גם גבר צריך בגד רחב, **גם גבר צריך צניעות** [שו"ע או"ח סי' ב]. ויש בחורים ואברכים שהולכים עם מכנסים כ"כ צרים שלא יודעים איך הם יושבים בכלל...

בכל אופן הגברים נראים יותר כמו יהודים, אך הנשים לעומת זאת – הן כבר נראות אחרת. הן נראות הרבה פעמים ממש כמו נשים לא-נשואות, הפאות ממש שיער, ולא סתם שיער, שיער חלומי, שיער של שחקנית-קולנוע, שיער של בובה, ולא של אשה צנועה, חרדית שרוצה אך ורק לגדל את הילדים שלה לתורה, מצוות ומעשים-טובים [קד"ד גליון 48].

את הבנות שולחים לבית יעקב, כאשר ברוב המקרים בתי-יעקב הם נגד צניעות אמיתית ובעד לשלב אותם בשוק העבדים. הן מגיעות לגיל 18, חייבות להמשיך מסלול, ללמוד מקצוע, כי היא צריכה לעבוד, כדי שהבחור שהיא תחתן איתו יוכל לשבת ללמוד. והלימוד עולה הרבה כסף, לא פחות מאוניברסיטה... ומה היא לומדת? במקרה הטוב - זה ללמוד להיות גננת או מורה, ובמקרה הלא-כ"כ טוב יש כל-מיני מקצועות שצריכים לזה מחשבים וציוד שלא כ"כ מתאים לאשה יהודיה אמיתית.

ואו היא יוצאת לעבודה, ועם התעודה ביד היא יכולה לעבוד בבנק או במשרד, בכל מיני מקומות, גם עם גברים וגם עם נשים, לפעמים במקומות של רק נשים, במיוחד לחרדיות, ואז זה טוב, אבל מפסידים משהו, הילדים, בסופו של דבר, נהפכים לילדים שבאים הביתה עם המפתח בכיס ופותחים לבית ריק, כי האמא בעבודה, והאבא בלימוד, בהרבה מקרים, האשה יוצאת לעבודה, והיא נפגשת עם כל מיני אנשים, והיא כבר לא אשת-בית, היא כבר לא אחת שכל הזמן עם הילדים, ואין לה זמן ועצבים שכל אמא-יהודית צריכה בשביל לגדל ילדים כמו שצריך.

עצוב לי לומר שהרבה מאד מהדור הצעיר שכחו בכלל מה זה ה'אידישע-מאמע'. והבעל יושב ללמוד, ולא תמיד הראש שלו בלימוד, והדור מההתחלה נולד עם פגם רוחני. אבל אפשר לעשות תשובה, אפשר לעצור את זה ולהפוך את זה לדבר חשוב, לדבר שקרוב לקב"ה, למה שהוא רוצה מאתנו, אבל זה כבר עבודה קשה ביותר.

היו דורות שחיו באמת לפי התורה, אפילו מלפני לא זמן רב כל כך. זה לא היה בכל מקום בעולם, אבל תמיד היה מקום בעולם בגלות שלנו ששמר כמו שצריך. הדור הזה - הוא שונה. הדור הזה כמעט והלך לאיבוד לגמרי, אבל ה' ריחם עלינו ונשאר חוט אחד שקשר אותנו לקב"ה **כָּעֵם [וְהִסְתַּח אֵינָנו אֶלֶף]**, ואת החוט הזה החלו לתפוס נשמות יהודיות פה ושם, יותר ויותר. ולכן יש היום משפחות בודדות של יהודים שמשתדלים לחיות כמו פעם, לחיות חיי אמת, לחיות את היהדות האמיתית, וזה מעט אנשים שמנסים באמת לבדוק את עצמם מי הם, מה הם, ומה הקשר שלהם עם הקב"ה. והם משתדלים לחזור ליהדות האמיתית [מורשה קהלת יעקב, ר' הגאולה, פרק 11].

והם באים מכל מיני קהילות: אשכנזים וספרדים, חסידים וליטאים, משתדלים לחפש את המסורת של הסבים והסבתות שהחזיקו את

אני רוצה לדבר על הבית היהודי. זה נושא שדברנו עליו, אך לא כל כך הרבה, לא מספיק עמוק [ר' מאמר **הם ימותו רק מהפחד, ועוד**]. בתקופה שלנו, התקופה שלפני סוף הגלות הארוכה והמרה הזו, צריכים להבין שהבית היהודי - זה הכח שה' נתן לנו לשרוד. הבית היהודי צריך להיות כמו בית-מקדש קטן עם קדושה [מה טובו אהליך יעקב, משנתיך ישראל...]. יש את הבעל והאשה. הבעל צריך להיות קשור 100% לקב"ה, וגם האשה צריכה להיות 100% קשורה לקב"ה, ואם שניהם קשורים לקב"ה אז הם יכולים להיות באמת קשורים אחד לשני, וזה עושה את הנישואין שלמים. וזה כפי שכתוב שהנישואין הם שלשה שותפים: האשה, הבעל והקב"ה [נדה ל"א: 'שלשה שותפין באדם...'] אם הבעל עם הקב"ה, האשה עם הקב"ה, ואז אם שניהם עם הקב"ה - זה עושה את המעגל שלם.

הקב"ה נתן לזוג ילדים, והוא אומר להם "קדושים תהיו". והמצוה הראשונה של התורה היא "פרו ורבו". **ואם אנחנו קדושים ומביאים את הילדים בקדושה, אז הסיכויים שלנו לגדל אותם לתורה מצוות ומעשים-טובים כמו שה' רוצה הם הרבה יותר גדולים.** וכשאנחנו מגדלים את הילדים בבית של טהרה, של קדושה - הם לומדים את זה, הם סופגים את זה, ואז יש לנו סיכויים שבעזרת-השם הם יהיו כל חייהם עבדי ה' ועובדי ה', והם ימשיכו את השרשרת של הדורות הבאים.

עי' ילקוט שמעוני תהלים תתפ"א, עה"פ 'אשתך פגפן פרייה, יומא דף מז. מעשה דקמחית. וזה"ק נשא קכ"ה: הובא לקמן, הרמב"ן באגרת הקדוש, הראב"ד בסר"ס 'בעלי הנפש', ראשית חכמה שעה"ק פט"ו, גדר עולם להח"ח פרק ו'.

אֲשֶׁר בָּנוּ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל...
ילקוט שמעוני רות, אות תר"ו: 'יתן ה' את האשה הבאה אל ביתך כרחל וכלא... א"ר אחא כל הנשוא אשה כשירה כאילו קיים את כל התורה מראש ועד סוף, ועליו הוא אומר אשתך פגפן פרייה. לפיכך נכתבה אשת חיל מלאך ועד תי"ו. ואין הדורות נגאלים אלא בשכר נשים צדקניות שיש בדור, שנאמר: זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל, לבני ישראל לא נאמר, אלא לבית ישראל.'
בְּצַדִּיקֵי בֵּיתְךָ, תִּרְגַּם וְזוֹהֵר נִשְׂא דף כהו:
יעל כף צריכה אשה להתפסות בזויות ביתה. ואם עושה כף, מה כתוב (מזמור קכ"ח) 'בְּצַדִּיקֵי בֵּיתְךָ יִתִּים'. מהו זה 'בְּצַדִּיקֵי יִתִּים'? מה זית זה בין בפתו בין בקוץ, לא אוכדים עליו, ותמיד נמצאת בו חשיבות יתרה על שאר האילנות - כף בְּנֵיהֶם יַעֲלוּ בְחֻשְׁבוֹתַי עַל שְׂאֵר בְּנֵי הָעוֹלָם. ולא עוד, אלא שבעלה מתברך בכל: בְּבָרְכוֹת שְׁלֹמֶעֱלָה, בְּבָרְכוֹת שְׁלֹמֶטָה, בְּעֶשֶׂר, בְּבָנִים וּבְבָנֵי בָנִים. וזוהו שכתוב 'וְהָיָה כִּי יִבְרַךְ גִּבּוֹר יְרֵא ה'.' וכתוב: 'בְּרִכְוֹת ה' מִצִּיּוֹן וְרָאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַם כֹּל יְמֵי חַיָּהּ, וְרָאָה בָנִים לְבָנֵיהֶם שְׁלֹם עַל יִשְׂרָאֵל.'

היום לצערי הרב, אמנם החרדים עוסקים בתורה, מתחננים ומביאים ילדים לעולם, אבל הרבה מהם שוכחים מהטהרה, ואפילו אם בכל אופן הולכים לפי הדינים, לפעמים בלב - זה לא כ"כ שלם. גם הקשר עם הקב"ה לא תמיד שלם כמו שצריך, ואז כבר יש קצת, קצת שמשפיע על כל הדורות הבאים. ואז כאשר נולדים הילדים, וילד שנולד, גם אם ההורים הלכו לפי הדינים, אבל אם בראש שלהם היו שטויות, בלב שלהם היתה משיכה לכיוונים לא-טובים - אז הילד יוצא עם פגם רוחני. ואמנם כשאותרו ילד גדל, הוא לא בדיוק כמו שהקב"ה רוצה [רש"י תולדות כ"ה כ"ז]. ואפילו אם הוא עושה בר-מצווה כמו שצריך, ולומד כמו שצריך, אבל יש לו בראש פלאפון, מכונניות, צעצועים, ואולי אפילו דברים יותר גרועים. וכל אלה מורידים ממנו את הדבקות בקדושה, בתורה, מורידים ממנו את הטהרה, ואז הוא עם פגם רוחני שגדל יחד איתו [נדרים דף כ', ע"י שיע"ת לר"י שער ב' י"ט נפש הבהמה].

היהודים דורי-דורות, אך יש בעיה אחת – כי כמעט הכל נשכח [עתידיה תורה שתשכח מִישראל... גליון 80, ע' סוף הק' הרמב"ם לסדר טהרות].

אחרי מלחמת העולם השנייה נוצרו קהילות עניקות חזקות עם חסידים, ליטאים, ישיבות וכו' וכו'. תסתכלו היום מסביב על כל הישיבות - מה נשאר מכל הפאר של היהדות שלנו? הרוב זה רק חיצוני. כשאנחנו רואים את המחלוקות שיש בישיבות - זה לשבת ולבכות, זה לפחד, זה לרעוד מפחד. איך אפשר? יהודים מזלזלים בתורה! כשמענו עכשיו כי בשמחת-תורה יהודים רקדו בצורה איומה ופוגעת (עם גווילי ספר-תורה), אמרנו לעצמנו: 'למה? אני אגיד לכם למה: כי אנחנו פוגעים בתורה! פוגעים בטהרה! אנחנו כָּעַם, לא כולם, מזלזלים בדברים הכי חשובים של היהדות! מילא חילונים עושים את זה, אבל אנחנו חרדים! ואנחנו עושים את זה בלי בעיות! אבל יהיו לנו בעיות קשות מזה. ה' מזהיר אותנו, כמו שאלה שרקדו עם התורה בצורה מגעילה עם התורה - זו אזהרה בשבילנו. לא מזמן בשמחת-תורה בארצות-הברית, התקפל שולחן וחמישה ספרי תורה נפלו על הרצפה! ובמקרה נוסף, יהודי חשוב רקד עם ספר-תורה והוא נפל עם התורה. הוא הציל את התורה בכך שסובב את גופו ושבר את הכתף כדי לא לתת לתורה ליפול על הרצפה. הדברים האלה - הם הכל אזהרה עבורנו. ואנחנו מזלזלים באזהרות. [קד"ד גליון 39: למה נשרפו ספרי התורה? וגליון 63].

אנחנו בטוחים שאנחנו הצדיקים הכי טובים - לומדים שמירת הלשון, אומרים המון תהילים, מתפללים שלש פעמים ביום... אבל זה לא מספיק, כל זה לא שווה אם אנחנו מזלזלים בקדושה ובטהרה, מזלזלים בקשר האמיתי עם הקב"ה [ויקרא כ' כ"ו]. ואנחנו עוד רוכבים על הגב של עגל-הזהב הזה, וזה מה שהכי חשוב לנו. הלוואי וברגע זה, היה כל עם-ישראל פותח באמת את העיניים שלו, ומבין באמת מה קורה, וכמה רחוק הגענו, עד כמה שאנחנו מושפעים מהחילונים, מהעזר-רב ומהגוים [תהלים ק"ו: וְיִלְמְדוּ מִצְדִּיקֵיהֶם... וְיִהְיוּ לָהֶם לְמוֹשָׁבִים... רש"י שיה"ש א' עה"פ 'בני אמי נחרו בי']. אבל אנחנו לא רוצים לראות [ישעיה מ"ד, י"ח].

יצר הרע נכנס כמעט לכל קהילה, ואי אפשר להילחם נגדו פנים אל פנים. לכן כל יהודי ויהודיה יכול רק לשבת ולחפש בפנים את החולשות הרוחניות, ולהשתדל להתגבר עליהם, להשתדל לחזור לתורה ולמצוות האמיתיות, לקשר האמיתי עם הקב"ה. לא לגדל את הילדים ברחוב, שלא יסתובבו ויראו את כל המראות הקשים של הפריצות ברחוב, ואפילו ברחוב החרדי. אלא יותר פנימי, יותר בבית, יותר לראות הורים קדושים, אבא שלומד, מתפלל, וגם מלמד את הילדים שלו מה זה הקשר עם הקב"ה. הוא יכול גם לעבוד [איש לאיש בְּאִתְּוֹ תַּחֲתָיו]. אבא ואמא שמכניסים את הקב"ה לתוך הבית, שהילדים יכירו את האבא האמיתי שלהם, האבא הכל יכול. שהם יגדלו להיות יהודים-אמיתיים לא פחות מאמא ואבא [תהלים ע"ח: אֲשֶׁר צִוָּה אֶת אֲבוֹתָיו לְהוֹדִיעַם לְבָנָיהֶם... לְמַעַן יַדְעוּ דֹר אַחֲרָיו, בָּנִים יְלָדָיו... יִקְשְׁמוּ וְיִסְפְּרוּ לְבָנֵיהֶם: וְיִשְׁמְרוּ בְּאֵלֵיהֶם פִּסְלֵיהֶם...].

אנחנו מוכרחים, כל היהודים-האמיתיים, בין אם אנחנו יהודים חרדים, או חרדים כביכול, או רפורמים ח"ו, או מזרחיסטים ח"ו, או אם אנחנו חילונים ח"ו, אם יש לנו נשמה יהודית, אנו חייבים לחזור לאמת. ואנחנו נחזור, בין אם נרצה או לא, כי אם הנשמה עמדה בהר-סיני ואמרה 'נעשה ונשמע' - ה' יציל את כולם, אם רוצים או לא רוצים [נצבים ל': מִשֶׁם יִקְבְּצֶנּוּ... וּמִשֶׁם יִקְחֶנּוּ...]. הוא כביכול יתפוס אותנו באוויר ויכריח אותנו לחזור לאמת, שנתקרב יותר לגאולה-השלמה, כי הוא אבא טוב ומרחם [עקב ח' ה': כִּי כִּאֲשֶׁר יִסַּר אִישׁ אֶת בְּנוֹ... מְשִׁילֵי גִ' י"ב]. הוא יתן לנו פאצ' (מכה) כדי להעיר אותנו, להראות לנו את הכיוון הנכון. ואם נרד מהדרך שהוא מוביל אותנו - אז הוא יתן לנו עוד פאצ', עד שנגיע לאמת, ועד שנבין סוף-סוף מה ה' רוצה מאתנו. ואז נרגיש רגועים, ושמחים, ושלמים, ואז ניכנס לעולם-הבא של משיח וזהרים ומוכנים להקריב קרבנות. [מוזמר נ"א: לֵב טָהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים... אֲזָ חֲפָצַי וְכִבִּי צִדְקַת עוֹלָה וְכִלְיִי...].

הבית-היהודי האמיתי - הוא כמו בית מקדש קטן. מי שגדל בבית יהודי אמיתי ומקבל את החינוך הנכון, הוא פשוט יצא מהבית ישר לבית-המקדש בלי מעבר קשה, הוא יהיה כבר מוכן להקריב את הקרבנות.

שאלות ותשובות

ש. לפי המסרים האחרונים אפשר היה להבין שהגאולה ממש בפתח, 'מוצאי שביעית...', ואילו כאן יש מסר שנראה שהתיקון שלו יארך כמה דורות, זה קצת מייאש...

ת. לא לשכוח שהגר"א אמר שהמלחמה האחרונה תארך מספר דקות, ולמעשה אנו רואים ברור שכל המצב מתקרב מהר יותר ויותר לכיוון הרס מוחלט של העולם-הזה. ולכן בקצב הזה זה ברור שבקלי-קלות הכל יכול להיגמר עד מוצאי-שביעית בע"ה.

ש. אם האשה לא תלך לעבוד - אז ממה חייו?

ת. עכשיו אנחנו בעולם כל כך מוזר, שלפני שלש שנים לא היינו יכולים להאמין שיגיע לכוה מצב. ה' מביא אותנו למצב בו אנחנו חייבים לבטוח בקב"ה בהכל [ש' הבטחון בחוה"ל פ"ג, ועי' רש"י תהלים סו"פ נ"א]. כמו היהודים שיצאו ממצרים - הם קיבלו את הכל ישר מן השמים, מים, אוכל וכל דבר שהיו צריכים. וגם אנחנו נכנסים למצב כזה שנהיה תלויים לגמרי במה שה' נתן לנו ישר משמים [קד"ד גליון 72]. ורק מי שיוכל להבין את זה ולקבל את זה - יוכל לשרוד [רש"י חלק צת. ד"ה וחסון]. לכן אנחנו צריכים אמונה-שלמה ובטחון בה. ואלו שאין להם את זה, אלו שעוד סומכים על לשכת העבודה, או על זה שחייבים תואר באיזה מקצוע כדי להרוויח וכו', הם יכולים למות רק מהפחד שלא יהיה להם פרנסה.

ש. איך אפשר להשפיע על האשה ללכת בצניעות ?

ת. ישנם שני מצבים: יש מצב בו האשה רוצה להשפיע על הבעל שיסכים לקבל את הצניעות שהיא רוצה - ואז בטח שהבעל צריך להסכים, וגם לעודד ולחזק את אשתו ולשמוח שיש לו צדיקה בבית אשר מביאה אותו לשלמות [ר' מקורות במסגרת לעיל]. ויש מצב שהבעל רוצה להשפיע על האשה שתלך בצניעות, וזה מצב מאד קשה. אין לי עצה מדויקת להתמודד עם זה. הוא צריך להשתדל בדרכי-נועם ובמילים יפות [ז'למוכתיים י"ג, ע' פ' הגר"א למשלי י' כ']. להסביר למה הצניעות שווה לחיים וגאולה-שלימה [פרשת ציצית, במדבר ט"ו. דברים ד' ד', ור' ספורנו שמות פ"ט עה"ט ו'גוי קדוש].

וכמובן להתפלל ולבקש מה', ולהרבות בחסד וזיכוי-הרבים כגון חלוקת עלוני-צניעות וכו', שזו מעלה גדולה מאד בשמים. בעולם הזה יהודי צריך מסירות-נפש כדי להגיע לשלמות.

ש. היהודי שרקד ונפל עם ספר-התורה, בכך שהוא סובב עצמו והציל את התורה - זה נראה אולי כסמל של העם-היהודי המקריב עצמו למען התורה ולא כאזהרה ?

ת. אם עם-ישראל היה במצב הרוחני הנכון, הצדיק לא היה צריך לשבור את הכתף. לצערי אני מוכרח להגיד שיש לנו בעיה קשה עם כביכול בחורים-שלומדים-תורה ויכולים להפיל צדיק על הרצפה, ובכוונה לשבור לו את היד [תגינה י"ד]. ואמנם היתה מחאה גדולה נגד, עם רבבות יהודים טובים נגד המקרה, אבל זה לא מספיק בכדי להוציא אותנו מהמצב הקשה ביותר של קנאה ושנאת-חינם שהעולם החרדי סובל מזה [הגאולה, פרק 28, ור' מכתב מרן החפץ חיים זצ"ל המצורף]. וזה ביוזי והשפלה של התורה לא פחות ממה שקרה בשמחת-תורה כשחילונים רקדו עם גווילים של ספר-תורה בצורה בוזיה ומשפילה.

המעוניין לזכות את הרבים ולהשתתף בהפצת דפי חיזוק בעניני צניעות מגוונים הנשלחים חינם בדואר, ניתן לפנות לקול הצניעות, 0527-111-333

מכתב נוקב מלבנו השבור של מרן החפץ חיים זצ"ל

נדפס בסוף ספרו זכור למורים (ירושלים תשי"ח) מכתב יד קדשו

אלא שעיי"ז נסבב חילול ה' גדול בעולם שתלמידי חכמים רבים זה עם זה ומבזים התורה ומצוותיה לעין כל.

ועל זה אני אומר :

מורי ורבותי! למה לא נירא מארזי הלבנון קדושי עליון, שבודאי היה לכל אחד תירוץ בפני עצמו שאין בו אשם, ועיקר האשם על חבריו ולא עליו, ואפילו הכי אנו רואין שתורתן וקדושתן לא הגינו עליהן ושלטה מידת הדין בכולם.

והו יודעים כולם! שאפילו הדין עם האחד בכל דבר, וחבירו נענש על ידו, לבסוף גם הוא נענש גם כן. וכדאיתא בגמ' שאמר לו הקב"ה לדוד המלך ע"ה עד מתי יהיה העוון הזה טמון בידך, על ידך נהרגו שאול ושלשת בניו ועל ידך נהרגו נוב עיר הכהנים ונטרד דואג האדומי. והרי אף ששאלו וגם דואג היו רודפים אותו ומה היה עליו לעשות, ובכ"ז איתא שקיבל עליו יסורים.

וראיתי לאחד ששמח שמצא עלילה לבזות את חבריו ופרסם את זה בגליון. אוי ואבוי לשמחה שכזו!

הלא... אמרו חז"ל שה' נגף את אֲבִים מפני שחיסד [שבבייש] את ירבעם יותר מדי. ומזה נוכל לקחת מוסר, אם על כבודו של ירבעם הקפיד הכתוב, קל וחומר על אנשים צדיקים וישרים שהקב"ה יקפיד על כבודם.

ומלבד כל זאת הלא איתא בקידושין (מ:) שהעולם נידון אחר רובו והיחיד נידון אחר רובו. עשה מצווה אחת אשריו שהכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות, עבר עבירה אחת אוי לו שהכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף חובה, ובשביל חטא זה שעשה איש יחידי איבד ממנו ומכל העולם טובה הרבה.

והנה הלא אנו רואין מזה שאפילו איש אחד בחטא אחד יכול להכריע את עצמו וכל העולם לכף חובה חלילה. וכל שכן כאשר היצר הרע מתגבר להחטיא כמה אלפים מישראל בעוון לשון הרע ומחלוקת וחילול ה', מי יודע מה יוכל להיולד (להגרם) מזה, ה' ירחם.

ובפרט על זמנינו זה שנתרבו צרות ישראל לאין שיעור וכמעט נתקיימו כל הסימנים שנאמרו בגמ' בסנהדרין ובסוף סוטה בעקבתא דמשיחא כו', וקרוב הדבר מאד שזמנינו זה הוא עקבתא דמשיחא, והיה ראוי לכל אחד להתחזק בתורה ומעשים טובים, ולהרבות שלום בישראל כדי שתכריע הכף של זכות.

ואיך יחוד כל איש ישראל לראות שדוקא בזמן כזה מצליח מעשה שטן להרבות קטטות ומריבות בכמה עיירות בישראל, ועיי"ז נתחלל שם שמים מאד. ועד כמה החיוב גדול על מי שיש בידו למחות שלא להניח על כל פנים להדפיס כתבי פלסטר אחד על חבריו שעוון פלילי הוא למאד.

ועל כן אחי ורעי, חוסו נא על עצמכם ועל כלל ישראל, וכל אחד במקומו יראה לכבות את אש המחלוקת כדי שלא יהא שמו הגדול מחולל עוד, ויתאמץ להרבות שלום במקומו, ובזכות זה נזכה לשמוע קול מבשר שלום בעולם.

למרנן ורבנן רבותינו הגאונים שליט"א ואל כל יראי ה' החרדים על דברו.

הנה אמרו חז"ל דאגה בלב איש ישיחנה, אמרי לה מדעתו ואמרי לה לאחרים. והנה להסיח דאגתי מדעתי אי אפשר... ולהסיחנה לאחרים, גם זה נסיתי, ודברתי עם כמה אנשים וקראתי ואין עונה.

על כן אמרתי להביע צערי ויגוני לעיני כל ישראל ובודאי ימצאו אנשים שיכנסו דברי באזניהם ואשיחה וירווח לי.

צר לי מאוד מן התורה ומצוותיה שהיא עלובה מאוד בזמננו זה וירדה מכבודה עשר מעלות אחרנית...

ושנית, צר לי מאד ממה שנתרבה המחלוקת בישראל, והוא מה שנתחדש מידי יום ויום צדדים וצידי צדדים, והכל בפרהסיא עיי' שמדפיסים גליונות הרבה לכל צד, ומשלחים לכל פינה ופינה, וזה פונה ומרבה חתימות לצד שלו ומבזה לצד שכנגדו וזה להיפך...

ואני אומר שכל המרבה בחתימות הוא מרבה מחלוקת בישראל.

הכלל, נעשתה כל הגולה מדורה של אש, שאין לך יום שאינו מגיע לידי (נגד רצוני) עתונים וגליונות מכל צד ששופך בוז על הצד שכנגדו.

ומאד מאד צר לי שגם על ארצנו הקדושה הצליח מעשה שטן, וגם היא נפלה ברשת המחלוקת, ולא אדע מי התיר להם עוון לשון הרע ועוון מחלוקת שהוא עוון גדול ונורא.

ומה שכל אחד חושב שעם צידו היא האמת, ורק הצד שכנגדו הוא הגורם למחלוקת ועל ראשו תלוי האשם, אבל לו עצמו לא יגיע שום עונש, טעות גדולה היא שאפילו אם תהיה האמת עם צידו, מכל מקום הרי בכל מחלוקת מצוי הוא שמתגברת מדת הנצחון, ושם נעשים כל המעקשים למישור, כי על ידי הכעס והנצחון לא יכול לצאת בוודאי דבר ומתוקן כהוגן, ומה נעשה כי יפקדנו אלוקים.

ועוד עולה על כולנה מה שנתרבה עוון חילול השם עיי"ז מאד. ומי יודע מה יהיה ח"ו הסוף מזה. הלא ידוע מה שאמרו חז"ל אחד שוגג ואחד מזיד בחילול ה', ואין מקיפין בחילול ה'.

והנה ידוע לכל מה שאירע בימי התנא רבי עקיבא שהיו לו כ"ד אלף תלמידים והיתה אז מגפת דבר ר"ל, ומתו כל הכ"ד אלף והיה העולם שמים מן התורה עד שבא ר"ע אצל רבותינו שבדרום... ועל זה נוהגים אבילות כל ישראל בכל שנה מפסח ועד עצרת, כידוע. ומבואר בגמ' שעוונם היה על שלא נהגו כבוד זה לזה.

ועתה נתבונן נא. הלא רק אונאת דברים הוא והוא רק לאו בעלמא ואין חייבין על זה מיתה בידי שמים, ולמה מתו?

הצעיר שבכהונה הכותב בלב נשבר

ישראל מאיר הכהן

בעהמ"ח ספר 'חפץ-חיים' ו'משנה-ברורה'